

#Compartim. Valors que fan de sistema

Published by [Interacció](#) [1] on 20/04/2026 - 10:00

En els darrers anys, el llenguatge de la cultura s'ha omplert de paraules que apel·len a la justícia, la cura o les bones pràctiques. No apareixen per casualitat. Sovint guanyen centralitat justament allà on les condicions materials no asseguren allò que aquestes mateixes paraules enuncien. Aquesta setmana, diversos textos permeten llegir un mateix desplaçament: quan el sistema cultural no garanteix sostenibilitat ni equitat, el discurs tendeix a ocupar aquest buit.

La qüestió no és si aquests valors són necessaris. Ho són. La pregunta és una altra: què passa quan la política cultural delega en els valors allò que hauria de garantir amb estructures, recursos i decisions sostingudes?

Fer sistema amb valors

Fair practice in an unfair world: value,

checklist or privilege?

Elena Polivtseva, 1 d'abril de 2026

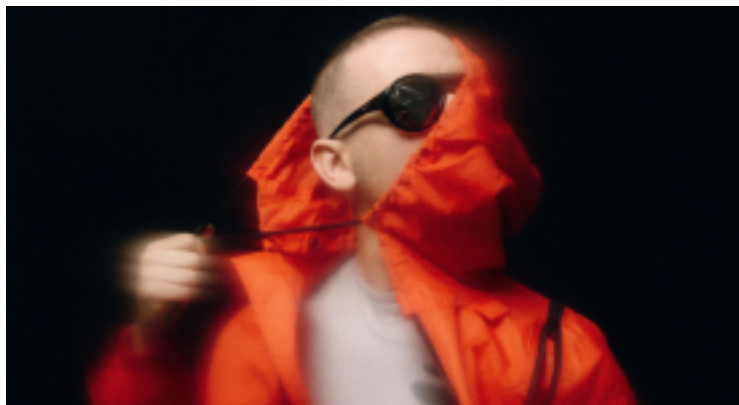
L'article analitza l'extensió del concepte de *fair practice* en el sector cultural europeu i en qüestiona els límits. Presentat sovint com a marc normatiu per millorar les condicions laborals i professionals, el text planteja si aquestes pràctiques funcionen realment com a eines de transformació o si acaben operant com a codis simbòlics que no alteren les estructures de desigualtat. Assenyala que moltes iniciatives de "bones pràctiques" emergeixen en contextos marcats per la precarietat i la manca de regulació efectiva, i que poden esdevenir un requisit difícil d'assumir per a organitzacions amb menys recursos. El debat es desplaça així del valor en si mateix cap a les condicions que en permeten la implementació real.

Pistes per als municipis

Aquest debat interpel·la directament la política cultural local quan adopta marcs de valors sense revisar si les seves pròpies condicions els fan viables. La incorporació de criteris de bones pràctiques en convocatòries, equipaments o projectes pot generar més exigència formal que transformació efectiva si no es correspon amb recursos, temps i capacitat institucional. La qüestió no és només quins estàndards es formulen, sinó qui pot assumir aquests estàndards i qui en queda fora, i com això reconfigura les relacions amb el teixit cultural local.

Llegiu l'article complet: [Culture Policy Room](#) [2]

La cultura com a reproducció

Erik Urano: "El consumo de cultura también

se crea reaccionario"

Yago Álvarez Barba, 2 d'abril de 2026

En aquesta entrevista, Erik Urano planteja una lectura crítica del consum cultural contemporani i qüestiona la idea que la cultura sigui intrínsecament emancipadora. Defensa que tant la producció com el consum poden contribuir a reproduir valors conservadors o dinàmiques d'exclusió, especialment en entorns marcats per la lògica de mercat i la segmentació d'audiències. El text posa en relleu com determinades formes de consum cultural es construeixen des de la identitat, l'estatus o la pertinença, i com aquestes pràctiques poden reforçar marcs ideològics dominants. La cultura hi apareix, així, com un espai de disputa, no com un territori neutral.

Pistes per als municipis

Aquesta mirada desplaça la centralitat habitual de l'oferta cap a les formes de recepció i ús cultural. En l'àmbit local, això interroga les polítiques d'accés i programació quan es donen per descomptats determinats efectes socials de la cultura. La relació amb els públics no es pot llegir només en termes de participació o assistència, sinó també en termes de significat i apropiació. Això obliga a revisar com es construeixen els marcs de programació i mediació, i quins efectes produeixen realment.

Llegiu l'article complet: [El Salto](#) [3]

Sostenir absorbint

Politiques culturelles: à l'aube d'un

démantèlement ?

Vincent Guillon, 12 de març de 2026

El text analitza les transformacions recents de les polítiques culturals a Europa i apunta a un procés progressiu de debilitament institucional. Més que un desmantellament explícit, descriu una erosió lenta dels marcs públics a través de la reducció de recursos, la fragmentació de les intervencions i la transferència de responsabilitats cap a actors locals o independents. Aquesta dinàmica es produeix sovint sense un relat polític clar, cosa que en dificulta la identificació i el debat. El resultat és una pèrdua de capacitat estructural que contrasta amb la persistència de discursos sobre el valor de la cultura.

Pistes per als municipis

Aquest escenari situa els municipis en una posició ambivalent: són espais de decisió real, però també receptors d'aquest desplaçament de responsabilitats. La continuïtat de projectes, equipaments i relacions amb el sector depèn sovint de decisions locals que operen en un marc més feble. En aquest context, sostenir no és només mantenir activitat. També vol dir absorbir tensions, discontinuïtats i demandes que sovint arriben sense els recursos necessaris per fer-hi front.

Llegiu l'article complet: [Observatoire Culture](#) [4]

Aquestes setmanes també hem llegit

El microfestival Gernikako Lekuek resiste, se expande y deja huella Garazi Velasco del Pino, 4 d'abril de 2026

El text segueix l'evolució d'un microfestival autogestionat que creix sense perdre el seu arrelament local. Més enllà del cas concret, posa en evidència les tensions entre sostenibilitat, autonomia i creixement en iniciatives culturals petites. La seva trajectòria mostra fins a quin punt aquests projectes depenen d'equilibris fràgils entre comunitat, recursos i continuïtat. [El Salto](#) [5]

Sobreviure a la pitjor pel·lícula que hauré vist mai Agus Izquierdo, 19 de març de 2026

La crítica es desplaça del judici estètic cap a una experiència de recepció que interroga el paper de l'espectador. El text suggereix que mirar també és una pràctica situada, travessada per expectatives, resistències i context. Aquesta lectura amplia la idea de consum cultural com a espai de construcció de sentit. [Núvol](#) [6]

Els textos d'aquesta setmana apunten en una mateixa direcció: quan les condicions es debiliten, els valors tendeixen a ocupar el seu lloc, sense garantir necessàriament transformació. Amb això no només s'obre una distància entre discurs i realitat. També es redefeix qui sosté què, amb quins recursos i fins a quin punt. Potser la pregunta inicial es pot portar un pas més enllà: què passa quan la política cultural no només deixa de garantir condicions, sinó que normalitza que siguin altres qui les sostinguin? En l'àmbit local, això situa la cultura en un terreny crític: no només com a espai d'activitat, sinó com a lloc on es decideix què no es pot sostenir.

Categories: Compartim

Categories: Sèries editorials

Tags: governança cultural

Tags: cultura i sostenibilitat

Tags: treball cultural i professionals

Tags: valor públic de la cultura

• [7]

Source URL: <https://interaccio.diba.cat/en/news/2026/04/compartim-setm-14-15>

Links:

- [1] <https://interaccio.diba.cat/en/members/interaccio>
- [2] <https://www.culturepolicyroom.eu/insights/fair-practice-in-an-unfair-world-value-checklist-or-privilege>
- [3] <https://www.elsaltodiario.com/rap/erik-urano-consumo-cultura-tambien-se-crea-reaccionario>
- [4] <https://www.observatoire-culture.net/politiques-culturelles-aube-demantelement/>
- [5] <https://www.elsaltodiario.com/autogestion/microfestival-gernikako-lekuek-resiste-se-expande-deja-huella>
- [6] <https://www.nuvol.com/pantalles/cinema/sobreviure-a-la-pitjor-pel-licula-que-haure-vist-mai-477353>
- [7] <https://interaccio.diba.cat/node/10487>